

Komisja Krajowa

80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax /58 308-4219
sekprez@solidarnosc.org.pl

L.dz. PBE/66238/1722/2016

Gdańsk, dnia 29 grudnia 2016 roku

Pan Marcin Warchoł
Podsekretarz stanu
Ministerstwo Sprawiedliwości

Działając z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przedstawiam uwagi do *projektu ustawy o komornikach sądowych*.

Projekt ustawy zawiera przepisy określające ustrój i zasady wykonywania zawodu komornika sądowego. Ponadto, projekt wprowadza zmiany do innych ustaw, w tym do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, w przeważającej części w zakresie obejmującym postępowanie egzekucyjne, do których wnoszę następujące uwagi:

- a) art. 181 pkt. 12) projektu poszerzono o rachunek bankowy przedmiotowy katalog sposobów egzekucji, uprawniających dłużnika do wystąpienia do sądu z wnioskiem o określenie kwoty, jaką dłużnik może pobierać w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego w celu zaspokajania bieżących potrzeb. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu, zmiana ta ukierunkowana jest przede wszystkim na sytuacje dotyczące przedsiębiorców, celem umożliwienia im prowadzenia bieżącej działalności w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego i przeciwdziałania, w skrajnych przypadkach, utracie płynności finansowej i konieczności zaprzestania działalności gospodarczej. Stosownie do obecnego brzmienia wskazanego przepisu art. 821¹ kpc in fine na postanowienie sądu określające kwotę, którą dłużnik może pobierać w celu zaspokajania bieżących potrzeb, wierzycielowi służy zażalenie. Kwestię dopuszczalności zażalenia w postępowaniu egzekucyjnym reguluje art. 767 4 § 1 k.p.c., zgodnie z którym zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. Do wypadków tych należy zaliczyć przepisy

części trzeciej kodeksu postępowania cywilnego, w których ustawodawca wyraźnie przewidział dopuszczalność zażalenia na konkretne postanowienie sądu pierwszej instancji, a ponadto art. 394 § 1 k.p.c., znajdujący odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym (art. 13 § 2 k.p.c.). Na podstawie art. 394 § 1 k.p.c. zażalenie przysługuje na postanowienia kończące postępowanie egzekucyjne oraz na postanowienia wskazane w pkt 1 – 12 tego przepisu, jeżeli mogą być wydane w tym postępowaniu. Analiza przytoczonych przepisów prowadzi do wniosku, iż w przypadku nieuwzględnienia wniosku dłużnika o określenie kwoty, jaką dłużnik może pobierać w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego w celu zaspokajania bieżących potrzeb, dłużnikowi nie przysługuje zażalenie na orzeczenie sądu. Mimo, iż poszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do wniesienia zażalenia we wskazanej sprawie nie stanowi przedmiotu zmian zawartych w projekcie, konieczność ochrony interesu dłużnika, który może doznać uszczerbku, gdyż skutki ewentualnej błędnej decyzji co do potrzeby i wysokości kwoty jaką dłużnik mógłby pobierać w celu zaspokajania bieżących potrzeb nie podlega dalszej weryfikacji, wymaga wprowadzenia odpowiednich zmian. Z tego powodu, w opinii Związku, tak jak wierzycielowi przysługuje prawo kontroli postanowienia sądu o ustaleniu kwoty jaką dłużnik może pobierać w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego w celu zaspokojenia bieżących potrzeb tak i dłużnikowi powinno przysługiwać prawo poddania kontroli (wniesienia zażalenia) nieuwzględnienia przez sąd wniosku dłużnika o ustalenie wskazanej kwoty. W opinii Związku, projekt we wskazanym zakresie wymaga uzupełnienia.

- b) Art. 181 pkt. 20) wprowadza zmiany do art. 853 kpc poprzez m.in. dodanie §. 4 o treści „Jeżeli wartość zajętej ruchomości według oceny komornika przekracza dwadzieścia pięć tysięcy złotych, komornik wzywa do oszacowania biegłego.” W ocenie Związku, nałożenie na komornika obowiązku każdorazowego wezwania do oszacowania ruchomości przez biegłego w przypadku, gdy wartość zajętej ruchomości według oceny komornika przekracza dwadzieścia pięć tysięcy spowoduje zwiększenie kosztów egzekucji związanych z wyceną dokonywaną przez biegłego, a tym samym zwiększy obciążenie dłużnika. Nie należy zapominać, iż w projektowanym brzmieniu § 2 art. 853 kpc przewidziano możliwość wezwania biegłego w przypadku gdy komornik uzna taką konieczność albo gdy wierzyciel lub dłużnik wniesie zastrzeżenia do oszacowania ruchomości.

W kontekście postanowień § 2 obowiązek dokonania oszacowania przez biegłego o którym mowa w § 4 jest zbędny, nieuzasadniony i ekonomicznie szkodliwy dla dłużnika. Ze wskazanych przyczyn Związek proponuje wykreślenie projektowanego § 4.

Z poważaniem
Członek Prezydium Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”

Henryk Nakonieczny